

Λένα Μαντά

Η συγγραφέας-φαινόμενο συγκινεί με το δράμα της υγείας της

«ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥ, ΔΕΝ ΤΗΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ»

Κάθε βιβλίο της γίνεται best seller, έχει πουλήσει εκατοντάδες χιλιάδες αντίτυπα και σαφώς έχει εκατοντάδες φανατικούς αναγνώστες... Δεν την ενδιαφέρει η γνώμη των κριτικών αλλά του κόσμου και ο κόσμος μέχρι στιγμής, της έχει αποδείξει ότι την κατατάσσει στην πρώτη σειρά στα ράφια των βιβλιοπωλείων. Η Λένα Μαντά είναι μια ταλαντούχα και δυναμική γυναίκα κάτι το οποίο φαίνεται και από τον τρόπο που αντιμετώπισε το πρόβλημα της υγείας της. Η συγγραφέας των μεγάλων επιτυχιών μιλάει για πρώτη φορά στο «Χάι» σε μια συνέντευξη εφόρησης της ύλης! Μιλά για τις επιτυχίες της, την οικογένειά της αλλά και το πρόβλημα υγείας που ξεπέρασε.

Συνέντευξη στην
Άννα Λούνα

«Τα πέντε κλειδιά» είναι το κυριότερο σας βιβλίο, που έχει κάνει θράντη. Για ποιους λόγους πιστεύετε ότι οι αναγνώστες σας, για μια ακόμη φορά έχουν ξετρελαθεί με το περιεχόμενό του; Από δεν μπορού να το ξέρω! Από τα σχόλια που άφουν, τους άφεσε τόσο η πλοκή όσο και ο τρόπος που προσέγισα και τελικά απέδοσα ένα τέτοιο θέμα, που με παρόμοιο δεν έχω αιχθόληψε ποτέ!

Τι λένε ότι τους ελκύει στα βιβλία σας: οι αιτοφίες, οι χαρακτήρες; Ταπίζονται μαζί τους ή δραπετεύουν βιώνοντας καταστάσεις που η ζωή δεν τους προσφέρει; Νομίζω ότι ισχύουν όλα τα παραπάνω! Όπως έχω πει πολλές φορές, δεν υπάρχει καλύτερο ταξίδι μικρών και ψηλής από ένα βιβλίο! Παραλλήλα πολλοί αναγνώστες, αναγνωρίζουν μέσω από τις πρωτιδες ή τους ήρωες, δικά τους κομμάτια ενώ μέσα από τις ιστορίες και την τροπή τους, πιάνουν πατανήσεις ή λύσεις για την δική τους ζωή.

Είστε στις λύσεις των μπεστ ασέλει αλλά δεν συγχέτετε στην παράλληλη παραστασία. Σας πειράζει αυτό;

Καθόλου! Θεωρώ ότι στην παρούσα φάση οι

βιβλιοκριτικοί έχουν να επιτελέσουν σπουδαίο έργο. Να ανακαλύψουν τους νέους συγγραφείς, να τους προβάλλουν και να τους βοηθήσουν να δημιουργήσουν το κοινό τους, να τους δώσουν μια ευκαιρία να αναδειχθούν.

Τι απαντάτε σε όσους σας κατατάσσουν στη λεγόμενη ρος λογοτεχνία ή στην παραλαγογενεία; Δεν απαντώ γιατί απλούστατα δεν μπαίνου στην διαδικασία να αλλάξω γνώμη σε αυτούς που έχουν προσαποφασίσει για μένα και την δουλειά μου, ενώ δεν την έχουν καν γνωστεί. Οι ταυτέλειες μπαίνουν πολλά εύκολα στην Ελλάδα και εγώ αρνούμα σε να φορτώω την ψυχή μου με τόση αρνητική ενέργεια που σας διαβεβαίωντο δεν είναι καθόλου εποικοδομητική!

Αν έπρεπε να πέτε γιατί πουλάω τόσα τι θα απαντούσατε; Κάπως λόγος θα υπάρχουν που πουλάτε εσείς και όχι το διπλανό βιβλίο; Αυτή είναι μια λογοτεχνότητη, που την κάνετε σε λάθος άνθρωπο! Πρέπει να πάτε σε ένα βιβλιοπολείο και να ωριμάστε τους αναγνώστες γιατί επιλέγουν Μαντά!

Ας πάμε στο κεφάλαιο οικογένεια. 30 χρόνια με τον ίδιο άντρα, που είναι η μεγαλύτερη δυνοτάλια και το σημαντικότερο εμπόδιο και πως τα προσπερνάτε; Μετά από το μάντα χρόνια, ελέγχετε δυνοτάλιες υπάρχουν πα! Οι καδίκες επικοινωνιών είχουν κατεργατεί και τώρα πια ξέρουμε τι θέλει ο άλλος, πριν καν το εκφράσει. Όπαν ξεκινήσαμε όμως, τότε που πηγάναμε ψάρχοντας, υπήρχαν και εμπόδια και δυνοτάλιες, άλλα για να τα προστεράσουμε το όπλο ήταν ένα και... απλό: Ανοιχτή, εύλαρχηνής τελόμα και επώδυνη συζήτηση. Δεν φοβήμασταν να εκφράσουμε δύσα μας ενοχλήσουσαν και μας επενδύζαν στην καθημερινότητα με στόχο να μην συσσωρεύουμε προβλήματα άλλα να τα λύνουμε την στιγμή που δημιουργούνταν.

Αντιμετωπίσατε μια ασβαρή περιπέτεια υγείας. Λεν σας τρώμαξε όταν ακούσατε πρότη φορά, τη λεξη καρκίνος;

Έχω κουραστεί να λέω ότι δεν ήταν καρκίνος και προφανώς όσοι το επαναλαμβάνουν, στοχεύουν στο γεγονός ότι η λέξη καρκίνος είναι πιο... εντυπωσιακή. Η διάγνωση που με οδήγησε στις χημειοθεραπείες ήταν λέμφωμα στομάχου, επικάνθηντη νόσος αν δεν την προλάβεις στην αρχή αλλά εγώ το προλάβα. Σαφώς και φοβήθηκα, αλλά όταν οι γιατροί σας διαβεβαίωνταν ότι είναι ιατημητική, απλώς χαμογελάς και ευχαριστείς τον Θεό!

Υπήρξαν στιγμές που φοβήθηκατε ότι ο θάνατος ήταν κοντά;

Την ώρα του δεν την γνωρίζει κανείς. Ας πούμε ότι όταν μια αρρώστια σε... επισκέπτεται, συνειδητοποιείς ότι το κάστρο του εαυτού σου μολς απέτησε την δική του κερδόπορτα!

Τόρα που πέραστε το είναι εκείνο που συνειδητοποιήσατε;

Ότι η φιλοσοφία ζωής που είχα, ήταν οικοτή! Το ποτήρι πάντα όχι απλώς μιούσεμάτο, αλλά.... ξέχειλο και το χαμόγελο αναντικατάστασε όπλο για κάθε αναποδιά!

Για να κλείσουμε, πως φαντάζεστε το μέλλον σας σε δέκα χρόνια από σήμερα;

Δεν νομίζω ότι θα έχει ωλαξει κάπι, εκπός φυούκι από την οικογένεια που ελπίζω να έχει αυξηθεί με τους γάμους των παιδιών μου!

